

II. 17 Jak je učení Vasišthy rozděleno do jednotlivých knih.

VASIŠTHA pravil: Jen ten, kdo je obdařen zmíněnými čtyřmi ušlechtilými kvalitami, má právo naslouchat tomu, co nyní hodlám vyjevit. Ó Rámo, ty takovým člověkem bezesporu jsi. Naslouchat tomuto učení si přeje jen ten, kdo je dostatečně zralý pro osvobození. Avšak podobně jako světlo lampy dokáže ozářit i spícího člověka, tak toto učení je schopno dovést k osvobození každého, kdo je vyslechne, ať si to přál nebo ne. Zjistíme-li, že to, co se zdálo být hadem, je ve skutečnosti provazem, pak náš strach z hada okamžitě zmizí. Podobně při studiu této knihy zmizí naše utrpení pocházející z koloběhu života a smrti.

Celý původní text obsahuje třicet dva tisíce dvojverší. Část první se jmenuje *Vairágja prakarana*, O odtazitosti. Sestává z patnácti set dvojverší a dává člověku poznat pravou podstatu života v tomto světě. Pečlivé studium této části očišťuje srdce.

Část druhá je *Mumukšu-vjavahára prakarana*, O chování hledajícího. Ta se skládá z tisíce dvojverší a popisuje, jaké jsou předpoklady člověka hledajícího poznání.

Část třetí, *Utpatti prakarana*, O stvoření, obsahuje sedm tisíc dvojverší. Tvoří ji množství inspirativních příběhů, které pomáhají nastínit nejvyšší Skutečnost: v důsledku vzájemného působení iluzorních představ, jakými jsou například „já“ a „toto“, se zdá, že vesmír, který nebyl nikdy doopravdy stvořen, skutečně existuje.

Část čtvrtá, *Sthiti prakarana*, O existenci, sestává z tří tisíc dvojverší a opět je tu na příbězích odhalována Pravda o existenci a podstatě tohoto světa.

Část pátá *Upaśānti prakarana*, O utišení, obsahuje pět tisíc dvojverší. Naslouchání této části vede k ukončení klamného vnímání světa, kdy zůstane už jen nepatrná stopa nevědomosti.

Část šestá a poslední, *Nirvána prakarana*, O osvobození, sestává ze čtrnácti tisíc a pěti set dvojverší. Její studium a pochopení odstraňuje základní nevědomost člověka. Jakmile jsou rozptýleny všechny klamně představy a iluze, je tu úplné osvobození. Takto osvobozený člověk sice přebývá ve fyzickém těle, ale žije tak, jako by byl od něj osvobozen. Prostý žádostivosti, tužeb, připoutanosti a odporu je vysvobozen z koloběhu života a smrti, ze *samsáry*. Teď a tady se zbavil démona zvaného egoismus a spočívá v jednotě s nejvyšší Skutečností.